

Les dues cafeteres

	 Infants i Joves	 Indiferent	 Antoni Mallol
---	---	--	---

En Quim i l'Anna són dos monitors que fa molts anys es varen conèixer a l'esplai. Després de molt de temps de sortir junts van decidir casar-se. Els nois i noies del seu grup, com que se'ls estimaven molt, els van fer un regal: els varen regalar una cafetera de terrissa amb les seves sis tasses i els seus sis platets que hi feien joc.

En Quim i l'Anna es varen endur el joc de cafè al pis que s'estaven arreglant per tal de poder-se casar. Un dia, mentre en Quim estava pintant una de les parets del menjador va demanar-li a l'Anna si li podria preparar un cafè. L'Anna agafà la cafetera de terrissa que els havien regalat els nois i noies de l'esplai i es posà a fer el cafè. Quan el tingué a punt va oferir-li una tassa a en Quim.

En Quim, quan testà aquell cafè exclamà:

- Caram, Anna! Quin cafè més bo que t'ha sortit.

I així, glop rere glop, s'acabà aquella tassa de cafè que l'Anna amb tant de gust li havia preparat.

Per aquells dies, familiars i amics varen anar fent regals a la parella. Uns tiets d'en Quim els regalaren una coberteria de plata amb una cafetera, també de plata, i unes tasses i uns platets tallats en vidre molt bonics.

En Quim i l'Anna a la fi es varen casar. Sovint convidaven els seus amics a sopar, i després feien petar la xerrada amb un cafetó a la mà, fet amb aquella cafetera de terrissa que feia el cafè tan bo.

Un dia, quan l'Anna havia sortit a comprar i no hi havia ningú a casa, la cafetera de terrissa va voler establir conversa amb la cafetera de plata que estava en una de les vitrines del menjador.

- No t'avorreix estar aquí tot el dia? -li preguntà la cafetera de terrissa.
- No, aquí em veu tothom. M'agrada que la gent em vegi i m'admiri -li contestà la cafetera de plata-, perquè jo sóc una cafetera molt bonica i elegant. I no com tu, descolorida, fent mala olor i amb una tassa descrostonada.

La cafetera de terrissa s'entristí molt de sentir aquelles paraules tan dures de la seva companya, la cafetera de plata. Així que li va respondre:

- Si estic descolorida és perquè en Quim i l'Anna han ofert moltes vegades el cafè que faig als seus amics. Aquesta mala olor que tu dius que faig, no és més que l'olor del cafè. I si tinc una tassa descrostonada, és perquè els fills d'en Pere i la Rosa -que són els millors amics d'en Quim i l'Anna- quan vénen, juguen amb mi.

- Però tot i així continuo sent una cafetera més bonica que tu -li tornà a replicar la cafetera de plata.
- Sí, una cafetera potser sí que ho seràs -li tornà a respondre la cafetera de terrissa-, però només de nom, ja que per ser cafetera has d'haver fet cafè. I tu, quantes vegades has ofert el teu cafè a ningú? Quantes vegades han jugat els fills d'en Pere i la Rosa amb tu? Escolta'm bé el que et dic: "Una cosa és DIR-SE CAFETERA i una altra ben diferent és SER CAFETERA!"

Pautes de reflexió:

Aquest conte pretén treballar la dualitat del SER/APARENTAR.

- Tal com li passava a la cafetera de plata, quines coses volem aparentar a vegades?
- Per què volem aparentar allò que de veritat no som?
- Creus que la cafetera de plata podria arribar a SER CAFETERA? Quines actituds li caldria canviar?